

Transskription af:

Kærlighedshistorie

S2E3 Karen Blixen og Denys Finch Hatton:
Kærlighed i lidenskab og smerte

Vært og idé: Pernille Brunse

Tilrettelæggere: Pernille Brunse og Emma Juul

Medvirkende: Jakob Malling Lambert, direktør for Karen Blixen Museum Rungstedlund.

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Intro: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus Vores tid.

Pernille Brunse: Den brede veranda er oplyst af petroleumslamper. Lyden af klirrende glas og glade stemmer siver ud i et tropenatten sammen med en ost af cigarrøg. Karen Blixen bevæger sig langsomt gennem mængden af festklædte hvide europæere iført en enkel, cremefarvet kjole, der fremhæver hendes slanke skikkelse. Tværs gennem lokalet fanger hun blikket fra en høj, slank mand, som står lænet op ad baren. Det er en af hendes mands bekendte, den engelske storvildtjæger og aristokrat Denys Finch Hatton. Han er smuk og utrolig insisterende i sit blik på hende. Han har en råhed over sig, som minder hende om Afrikas vilde natur og vidtstrakte sletter. Karen Blixen gengælder hans smil og bevæger sig hen mod den mand, som skal blive hendes livs største kærlighed, men også den mand, som vil forvolde hende allermest lidelse og smerte. Velkommen til Kærlighedshistorie. Mit navn er Pernille Brunse. I denne podcastserie dykker jeg ned i de største og mest fascinerende kærlighedshistorier gennem tiden. Jeg håber du er ligeså kærlighedslysten som mig. Velkommen til dig Jakob Malling Lambert.

Jakob Malling Lambert: Tak.

Pernille Brunse: Du er direktør for Karen Blixen Museet, Rungstedlund, og i dag skal du fortælle os den lidenskabelige og dramatiske kærlighedshistorie mellem forfatter Karen Blixen og den engelske adelsmand og storvildtsjæger Denys Finch Hatton. Parret her levede i starten af 1900-tallet, og scenen for historien er Afrika. Karen Blixen, hun er en af Danmarks største forfattere. Men hvad betød det her kærlighedsforhold til Denys Finch Hatton for hendes forfatterskab ifølge dig?

Jakob Malling Lambert: Det korte svar er alt. Det, der betyder alt på den måde, at hun under opholdet i Afrika, der træner hun som fortæller. Hun begynder at skrive fortællinger der. Og mange af de fortællinger, som hun begynder at forme, det er nogle historier, som hun fortæller til Denys Finch Hatton. Hun havde det ligesom en rolle, som hun spillede i sit forhold til ham. En af mange roller. Men en af rollerne var rollen som Scheherazade i 1001 nats drøm. Så hun fortalte historier for ham, når han var på besøg på farmen. Så er det jo også sådan, at Karen Blixens tid i Afrika og det, som hun beskriver i den afrikanske farm, det er et meget stort forlis. Og hvad er det, hun får? Jamen, hun får nogle historier, hun kan fortælle.

Pernille Brunse: Det er en fortælling, som blev udødeliggjort med Karen Blixens egne ord i hendes berømte værk Den Afrikanske Farm fra 1937 og senere også i den lidt mere Hollywood-ske filmatisering fra 1985 med Robert Redford og Meryl Streep i hovedrollerne. Men lad os lige træde to skridt baglæns og sige Karen Blixen, en af Danmarks mest berømte forfattere. Hvem var den her kvinde, Jakob?

Jakob Malling Lambert: Altså, Karen Blixen var jo en helt usædvanlig person med et helt usædvanligt liv. Hun er født i 1885 i en højborgerlig familie og vokser op i et forholdsvis beskyttet miljø. Hun har et, skal vi sige, et traumatisk vendepunkt i sin tilværelse, da hendes far tager sig af dage. Hendes far var vel også en slags eventyrer og forfatter og boede blandt andet i længere tid i Nordamerika, hvor han drev jagt og skrev en bog, der hedder 'Boganis Jagtbreve'. Og så var han landstingsmedlem, og af uvisse årsager hængte han sig, da hun var 11 år gammel. Men hun havde i sig den drift, som kom fra faderen som opdagelsesrejsende. Hun havde også indgået en pagt med sin bror Tommy om, at de skulle ud og opleve det store i livet. Den store frihed så hun, at hun skulle... Hun skulle ud og have luft under vingerne, som man ville sige i dag.

Pernille Brunse: Karen Blixen drømmer om eventyr, og hun vil væk fra barndomsgården Rungstedlund i Nordsjælland og ud i verden. Og måske netop derfor gifter hun sig med sin svenske, halvfætter, Bror von Blixen. Brylluppet står i 1914, og som baron af adelig slægt, så gør han faktisk Karen til baronesse. De fleste kilder er enige om, at ægteskabet ikke var nogen stor forelskelse, og de to ender også med at leve i et åbent forhold med andre partnere. Ægteskabet var mere en adgangsbillet til et storslået eventyr for dem begge, og de to køber også en kaffefarm i det nuværende Kenya. Men som dengang var en britisk koloni. Og her starter historien om Karen Blixens store kærlighed. Den 5. April 1918 er Karen gæst på den berømte og berygtede Muthaiga Club. Et sted, hvor de britiske kolonister festede, drak og slog sig løs, og som hurtigt fik ry for at være Afrikas svar på Moulin Rouge. Og det er altså her midt i den vibrerende stemning af klirrende champagneglas, snak, kortspil og dans, at Karen første gang møder den engelske adelsmand Denys Finch Hatton. Manden, der vil ændre alt. Og ham kan Jakob jo lige præsenteres for her.

Jakob Malling Lambert: Altså Dennis, find satan. Han er jo som du siger, Han er jo. Han er jo engelsk adelsmand. Han er den. Han er den anden søn af Jarlen af Winchilsea og Nottingham. Og det betyder, at han skal ikke arve noget derhjemme. Han har i og for sig ikke noget specielt, han skal. Så er han jo. Han er jo. Privilegeret overklasse. Hvad hedder det? Går på Eton og er meget begavet, er meget vittig, er meget atletisk, sarkastisk på alle måder. Han. Han. Han keder sig over det konventionelle liv i England. Så han tager også til Afrika og kommer til Kenya omkring 1913, hvor

han driver forskellige former for virksomhed. Og køber og sælger ejendomme. Og bliver så med tiden, ligesom Bror Blixen meget optaget af at stovildtsjagt.

Pernille Brunse: Men vil du så ikke fortælle så beskrivende og farverigt som muligt om deres første møder, og hvad vi ved om det?

Jakob Malling Lambert: Altså igen, så er det jo sådan, at Karen Blixen jo selv i sin korrespondance er meget privat med hvad hun siger om det. Men det som det, som hun rent faktisk beskriver, og det er et brev, som hun sender til sin bror Tommy nogle år senere. Der skriver hun: "Da jeg var meget ung, var jeg meget forelsket og troede virkelig, at jeg aldrig skulle opleve det igen. Og så 9 år efter, i 1918, oplevede jeg det og langt stærkere og dybere end før. Jeg har engang læst en oversættelse af et lille græsk vers 'eros slog til som en smed med sin hammer, så gnisterne føg af min, trods han svaie mit hjerte i tårer og jammer. Som glødende jern i en foss, som jeg så tit tænker på. Sådan synes jeg, det går til. Og slet ikke i nogen. Hendes smeltende blidhed, som det tit beskrives' ". Og det er det, som hun beskriver her i det her kærlighedsmøde. Altså, det er jo ikke ligesom en blødhed. Det er jo næsten som det er, næsten som et nådesstød. Så det er jo et. Det er jo at blive ramt af en meget stor kraft og en meget, meget dyb kraft.

Pernille Brunse: Amors pil næsten, ikke? Altså, hun er ramt.

Jakob Malling Lambert: Det. Det er jo Amors mortérgranat, som hun beskriver, ikke? Fordi det er jo, når hun citerer det her græske vers så gnisterne fløj af min trods. Det er jo nærmest som om hun stritter imod det og det her glødende jern, som hun har, som jo er hjertet, den her indre vulkan, der er som som hedder det, som bliver svalet af tårer og jammer. Det er det jo. Altså, det er det jo ikke. Det lyder jo ikke som om det er noget, man går og længes efter skal ske.

Pernille Brunse: Men hvad så med Denys? Altså den kære Finch Hatton her. Bliver han lige så ramt. Eller hvad? Ved vi det?

Jakob Malling Lambert: Det vi i hvert fald kan kan kan sige med stor sikkerhed. Det er, at det er et forhold, som er på hans præmisser. Fordi de begynder jo så at ses. Og hun han kommer på farmen. I 1923 flytter han også sine ting ind på farmen. Men der kan gå måneder. Der kan næsten gå hele år, hvor de ikke ses.

Pernille Brunse: Fordi han ikke kommer til, fordi.

Jakob Malling Lambert: Han skal ud på jagt et sted, eller han skal tilbage til England og ordne noget, mens hun er bundet til farmen.

Pernille Brunse: Og hvordan har hun det med hans forsvinden i lange perioder?

Jakob Malling Lambert: Jamen, det har hun det. Det har hun det jo rigtig, rigtig, rigtig dårligt med. Men jeg har her i et brev fra 3. August 1929 skriver hun fra Ngong, og hun skriver igen til Tommy og Tommy, som vel at mærke er hendes primære confidant. Det er ham, hun kan bekende sig til, og noget som jo er bemærkelsesværdigt i det her kærlighedsforhold. Det er jo, at hun kan skrive om sin kærlighed til Tommy, men aldrig til Denys. Hun kan ikke sige til ham, at hun er forelsket i ham, men hun kan skrive om alle sine kvaler til Tommy. Brevet fra Ngong 3. August 1924, hvor hun skriver: "Jeg har følt mig så gruelig langt nede, så desperat ulykkelig i de sidste måneder, siden Denys rejste. Og så er det, at ensformigheden i mit liv her og umuligheden af at komme herfra eller få nogen forandring er min natur så usigeligt imod. Jeg vrider mig det under. Jeg har følt det som aldeles meningsløst og forrykt i det store hele, at jeg eksisterede i detaljer. At jeg var herude, maledet. Stod op om morgenen. Et cetera, et cetera. Og har så som Sabine væmmedes ved livet som en kjole, som sidder dårligt. Jeg tror, jeg er for tid og evighed bundet til Denys til at elske den jord, han træder på. Til at være overalt begreb lykkelig, når han er her. Og lide mere end døden mange gange, når han rejser." Det er altså. Når nu du taler om om den her store kærlighedshistorie, så er det her jo altså. Der bliver lavet en stor film. Så er det jo århundredets kærlighedshistorie. Men det er jo en kærlighedshistorie, som kun har én part. Der er kun én person, der føler intensiteten i det.

Pernille Brunse: Det er Karen Blixen.

Jakob Malling Lambert: Det er Karen Blixen.

Pernille Brunse: Og så er det jo lidt ulykkelig kærlighed. Kan man ikke kalde det det?

Jakob Malling Lambert: Det er det ikke. Det er ikke det. Det er det... Sådan vil Karen Blixen ikke se det. Hun vil se det i et højere perspektiv. Det er en af de meget store budskaber hos Karen Blixen. Det er, at der er et mørke. Det må vi have med at gøre. Vi skal gøre det til en del af vores livsfortælling.

Pernille Brunse: Jakob, vil du ikke prøve at fortælle lidt om, hvad Denys og Karen de, eller hvad skal vi sige Finch Hatton og Blixen, hvad de laver sammen?

Jakob Malling Lambert: Altså, vi ved jo, og det beskriver hun jo også i den afrikanske farm, men de går rigtig meget på jagt sammen. Så så dette at være ude i naturen sammen og kigge på bjergene. Der er jo også en fortælling om, at de sidder og kigger over på nogle højdetrug og tænker dér skal de begraves sammen en gang dérovre på bakkedraget. Det er også en meget smuk historie. Vi ved, at de hører musik sammen. Denys kom og gik som det passede ham. Jo, og nogle gange så kunne hun komme ridende hjem fra savannen, og så kunne hun jo høre, hvad hedder det, Schubert for fuld udblæsning. Alle dørene var slået op. Han kom jo med denne her gramfon til hende. En Grafonola, hvor de så spillede plader og havde forskellige meningsudvekslinger om musik. Og så Og så ved vi jo forskelligt... Der er jo. Forskellig sjov og ballade, vi ikke ved så meget om. Der er nogen forestilling om, at de måske har røget hash sammen.

Pernille Brunse: Nå!

Jakob Malling Lambert: Men det kan vist ikke bekræftes helt. Men noget som de jo også gjorde meget, det var jo at at spise sammen. Altså spise en udsøgt konsumé.

Pernille Brunse: Hun var lidt en feinschmecker?

Jakob Malling Lambert: Det er det altså i allerhøjeste grad ikke. Altså ganens glæder var meget vigtig for hende. Så de spiste sammen og konverserede. Og så ved vi jo også, at Blixen også havde en rolle som historiefortæller, som storyteller for Denys. Og man kan. Man kan godt se det, at sådan at denne her storyteller, Karen Blixen, bliver født på farmen. Han havde en kurvestol, som han holdt meget af at sidde i, når han var der. Så han var ligesom anbragt i stolen, og Karen Blixen på puder var som sådan en Scheherazade, som skulle fortælle historier og forføre med historier. Og hvis der er noget, som er en overskrift i Blixens liv, så er det at forføre med historier. Så det gør de. Han lytter, og hun fortæller historier, der står oppe på Rungstedlund. Der står der en en fransk skærm med orientalske motiver, og vi ved, at den var på farmen i Afrika, og at den efter al sandsynlighed har stået bag ved hende, når hun fortalte. Hun tog udgangspunkt i disse orientalske motiver, som en anden Scheherazade og fortalte historier for Denys.

Pernille Brunse: Og det sted har jeg faktisk fundet i den afrikanske farm, fordi jeg synes, det er så sødt på en eller anden måde også lidt spændende, som du siger det her med, at det var sådan hun ligesom bliver født som forfatter. Det vil jeg sidde og fortælle de her historier til. Denys Finch Hatton, som elsker at lytte til dem. "Denys havde en egenskab, der var uvurderlig for mig. Han kunne høre på en historie. Denys, som i det hele taget var meget lydhør og fik denne egenskab, udviklede på sin safari og ville hellere høre på en historie end at læse den. Og når han kom til farmen, spurgte han mig, om jeg havde nogen ny historie at fortælle. Jeg havde digtet mange eventyr og historier, mens han var borte. Om aftenen gjorde han sig det bekvemt på gulvet foran kaminen med alle husets puder spredt omkring sig, og jeg sad med benene over kors ved siden af ham som selve sin facade. Og han hørte opmærksomt på en lang historie fra begyndelsen til enden."

Jakob Malling Lambert: Nu spurgte du om ting, de laver sammen. Og hvad hedder det? Jeg har sådan lidt ledt efter et af de lykkeligste øjeblikke, som Blixen havde sammen med Denys Finch Hatton, som hun ikke skriver om i den afrikanske farm, men som hun skriver om senere i 20'erne. Det var jo sådan, at Finch Hatton han købte et fly. Han var jo. Det var jo en dille i 1920'erne at få flycertifikat og Finch Hatton. han holdt meget af sit fly. Han havde sådan en Gipsy Moth, som man også kender fra filmen, så de fløj sammen. Hun var jo oppe at flyve. Og der skriver hun så i et brev: "Om der nu overhovedet kunne tænkes en større lykke for mig end at flyve over afrikanske sletter og ind Ngong Hills med Denys anser jeg for tvivlsomt. Det er den største lykke."

Pernille Brunse: Det der med flyveturene, der har jeg faktisk fundet et et klip af Blixen selv, der fortæller om det med hendes fantastisk levende stemme, som jeg synes vi skal spille, og man lige kan høre en lille bid af, hvor hun selv siger det så smukt. Om det her med at flyve sammen med Denys. Ja.

Karen Blixen_optagelse: Engang vi har været oppe at flyve ham og jeg, var meget højt oppe, og så da vi kom ned, kom der en gammel Kikuyu hen, og sagde du var så højt oppe i [dag], så vi kunne slet ikke se dig. Vi kunne kun høre det sådan som en bi. Ja altså jeg var også højt oppe. Så sagde han: Ja, så du Gud? Næh, det gjorde jeg ikke [...]. så var du ikke højt nok op, sagde han. Men tror du, at du kan komme så højt op, at du kan se Gud? Jeg ved det ikke sagde jeg. Så vendte han sig mod Denys Finch Hatton, og sagde: og du [beda], tror du, at du kan komme så højt op, at du kan se Gud? Jeg ved det ikke, sagde han. Så stod [Duedi], at det er lidt at tænke sig om. Så sagde han Ja, så ved jeg heller ikke, hvorfor I to bliver ved at flyve sådan omkring."

Pernille Brunse: Det hele det lyder enormt eventyragtigt, altså Jakob, jagt, storvildtsjagt flyveture, klassisk musik på savannen, eventyrfortælling foran kaminen, og i 1925 bliver Bror og Karen Blixen også endelig skilt. Nu er det jo muligt, så nu kan hun blive gift igen. Nu er hun skilt. Hun har ligesom levet i, som du beskriver, at mange af de her kolonister i Afrika. Det er nogle eventyrlystne mennesker, og der er masser af åbne forhold, og det hele er lidt sådan 'vi lever bare'. Men nu er hun skilt, og nu kunne hun i teorien jo godt gifte sig med Finch Hatton, men de gør det ikke.

Jakob Malling Lambert: Nej. Eller i teorien jo, det vil han jo. Alt det. Det vil han jo slet ikke have med at gøre. Jo jo. Det er jo en del af deres aftale, Det er jo, at de har hver sit liv og forfølger hver deres mål, og det er jo det, hun oplever. Det skriver hun også til Tommy på et tidspunkt. Jamen, jeg oplever nu også i den ulykke, jeg føler, når han går, at jeg kan ikke være i mig selv. Jeg må finde ud af, hvad jeg kan være i mig selv, og det er også omkring det tidspunkt, hvor man faktisk begynder at skrive. Så nogle af de fortællinger, som går forud for debuten med syv fantastiske fortællinger, det begynder hun på der, så hun begynder så småt at forme noget, som hun kan være i sig selv omkring 1925 og fremefter.

Pernille Brunse: Så det er alligevel et skelsættende år for hende, fordi hun så i stedet for at gifte sig med en ny mand tænker, hvem er jeg så? Og i Det opstår lige så langsomt forfatteren Karen Blixen.

Jakob Malling Lambert: Det kan man sige, og så bliver jeg også nødt til at gentage, at hun mener, at ægteskabet er mere end det. Det er en. Det er en meningsløs institution.

Pernille Brunse: Det er ikke noget, hun drømmer om. Nej. Hvad ved vi om forholdet også bliver seksuelt til Denys Finch Hatton.

Jakob Malling Lambert: Vi ved, at forholdet bliver seksuelt. Hvad vi til gengæld også ved, det er, at Karen Blixen var et et et meget. Et meget lidt erotisk menneske. Der var en ven, der sagde til til hende, at. Han havde aldrig nogensinde oplevet en person, som var så sensuel og så lidt sexual.

Pernille Brunse: Men hvordan ved vi så, at de har været seksuelt sammen?

Jakob Malling Lambert: Det ved vi fordi, at Blixen på et tidspunkt skriver til Denys, at hun muligvis er gravid.

Pernille Brunse: Hvordan reagerer han på det?

Jakob Malling Lambert: Jamen, det er sådan, at de har jo i deres lange samtaler over consumer og forskelligt andet. Så har de også leget med tanken om, hvis nu de fik et barn. Hvad skal barnet så hedde, og hvad skulle det... hvordan ville de opdrage det?Osv. Og kodeordet for dette barn var Daniel. Så så da hun...

Pernille Brunse: Det er da meget romantisk, bliver jeg lige nødt til at indskyde, her... Haha.

Jakob Malling Lambert: Jamen du slipper ikke. Fordi det er ikke sådan det er.

Pernille Brunse: Jeg synes bare det var romantisk.

Jakob Malling Lambert: Ja, men det og det, der jo er i det. Det er, at det er utrolig nemt at omsætte Blixen til noget, der er meget romantisk. Ellers var der heller aldrig nogensinde kommet den film ud af det med Meryl Streep, med Meryl Streep. Lige præcis. Altså det, der var rigtig interessant ved. Vi ved, at hun er gravid, er jo, at der må de parallelle linjer jo have skåret hinanden. På en eller anden måde. Så der må jo have været en eller anden form for kontakt. Så på en eller anden måde. Så er det jo et et vigtigt tidspunkt. Det er så i maj 1926 at at hun skriver til ham, at hun muligvis er gravid. Og der svarer han jo så tilbage, at han han jo indtrængende vil opfordre til 'cancel Daniel', 'aflys Daniel' så altså skille sig af med barnet og hans. Han siger i et senere telegram. Gør som du ville med Daniel. Jeg ville hilse ham velkommen, hvis jeg kunne tilbyde ham selskab. Men det er jo umuligt. Så der har vi den parallelle linje. Som altså har krydset den anden linje. På et eller andet tidspunkt, i fysisk forstand, i hvert fald. Men som insisterer på at være parallelle. Jeg kan ikke tilbyde selskab, fordi jeg insisterer på min frihed, som består i at gøre, som det nu passer mig, komme og gå, som jeg vil.

Pernille Brunse: Og det er jo så min tolkning, selvfølgelig. Men der tænker jeg altså det er jo Karen Blixen, der skriver, hvor der jo er en åbning om, hey, jeg er gravid, hvad tænker du? Altså, du ved, hvor hun måske alligevel lidt higer efter det der sådan konforme liv eller trygheden i, at han er der hele tiden eller noget. Og der sætter han bare en tyk, fed streg under. Det vil han ikke. Jeg kan ikke lade være at tænke, at den må have gjort lidt ondt. Især som kvinde, når man er gravid, og alle mulige hormoner måske allerede er begyndt at køre. Og så kan 'cancel Daniel', få en abort. Ved vi, om hun blev såret eller ked af det?

Jakob Malling Lambert: Vi ved, at hun ikke svarer ham, så da der er på et tidspunkt noget, der ligner en kold skulder. Altså i hvert fald på den måde, at han et lille halvt år efter skriver han igen, altså 'ikke et ord fra dig. Og heller ikke et ord om Daniel'. Altså hvordan det så rent faktisk var gået.

Pernille Brunse: Om hun har aborteret af naturlig vej, eller om hun har været ude og få en abort, der bliver ikke nogen Daniel.

Jakob Malling Lambert: Det bliver der ikke så meget ved. Vi der fik hun fik aldrig, Hun fik aldrig børn, og det var jo... Sent i livet beklagede hun det.

Pernille Brunse: Ja, så måske skulle der have været en sød lille Daniel alligevel. Men sådan går det ikke, og det afslører jo også lidt nogle kurrer på tråden imellem dem, at det ikke går 100 % smertefrit.

Jakob Malling Lambert: Og det er jo som vi har været inde på. Det er jo fuld af smerte, det er.

Pernille Brunse: Fuld af smerte. Og det er også en lille smule konflikt her.

Jakob Malling Lambert: Ja, men der er masser af konflikt.

Pernille Brunse: Ja, fordi nu vil jeg gerne springe frem til noget, som jeg har glædet mig rigtig meget til, nemlig det her brev, som først for nylig blev opdaget. Og det er et brev fra Karen Blixens hånd af sig selv og til Denys Finch Hatton. Det er skrevet i 1929, og jeg vil godt lige læse indledningen, fordi det er da også noget af en teaser cliffhanger, hvor man bliver vildt nysgerrig. Der står: "Kære Denys. Jeg håber ikke, at du har noget imod, at jeg skriver det her brev. Det er måske dumt, men jeg har lyst til at skrive det." Og så er jeg nysgerrig, JaKob, fordi hvad er det hun skriver til Denys i det her nyopdagede brev.

Jakob Malling Lambert: Hun. Hun. Hun siger her og nu citerer jeg det bare på engelsk: "I have no ambition at all to be as you said the other day, quits." Altså, jeg har ikke. Jeg har ikke noget ønske om at være kvit. Og hvad det hentyder til, det kan man jo kun gætte på. Men det jeg forestiller mig det er, at hun har givet ham en scene af første rang, og så har han sagt ved du hvad, vi kan også bare glemme det.

Pernille Brunse: Altså ligesom at slå op?

Jakob Malling Lambert: Ja, simpelthen. Jeg behøver ikke at komme her mere. Altså. Så måske skal vi bare slå en streg over det hele, ikke også? Og så siger hun det slet ikke. Det ved hun ikke. Det er, hvad hun siger her.

Pernille Brunse: Ja, så hellere have ham med smerten end at skulle undvære ham?

Jakob Malling Lambert: Ja, man skal jo tænke på, at Blixen, hun er jo en person, som kæmper så mange kampe og taber dem alle sammen.

Pernille Brunse: Ja.

Jakob Malling Lambert: Men, men men det vigtige for hende er jo at skabe en fortælling ud af det at lave mening ud af det. Så kan man sige smerten altså. Hun siger også et sted. Altså "at livet er stort og smukt. Og skulle jeg dø af pest på en mødding? Jeg tror det alligevel." Så, så, så. Det er jo ligesom at elske livet i sin helhed. Ja, så, så, så, så smerten og besværet og alt det man kæmper med de høje priser de er... De er der... Men hvis man virkelig vil have livet til at give noget fra sig, så må man tage det hele i ét stykke.

Pernille Brunse: Jamen Jakob, lad os springe frem til nu nu her i slutningen. Altså, hvor er hendes afrikanske eventyr, hvor det hele, hvor hun ligesom taber det hele, og der vil jeg gerne starte med den 14. maj 1931, der sker der en tragisk ulykke, som for evigt ændrer Karen Blixens liv og påvirker hendes forfatterskab. Som du sagde helt i starten fortæl lige, hvad det er, der sker. Hvad det er for en ulykke?

Jakob Malling Lambert: Der sker det, at Denys Han besøger nogle venner den 13. Maj. Han har nogle problemer med propellen, så der ryger en splint af. Så han skal have en ny propel, som kommer og bliver monteret på det her fly. Så den 14. Maj. Da da da, da letter han sig i sin Gipsy Moth, og man ved ikke meget mere end de øjenvidner der var der, som så at der kom hvad hedder det? Sort røg ud af dette fly, og at det så styrter ned i et flammehav. Og så går han jo der, så han dør.

Pernille Brunse: Denys Finch Hatton dør.

Jakob Malling Lambert: Han dør simpelthen. Han dør en dramatisk død. Og hvad hedder det? Og nyheden bliver jo så overbragt til Karen Blixen.

Pernille Brunse: Og inden du afslører, hvordan hun reagerer, altså hvad vi ved, så vil jeg lige sige, hvordan Hollywood har fortolket det, fordi jeg har fundet et klip fra den her filmatisering fra 1985 'Out of Africa'. Eller 'Mit Afrika', tror jeg den hedder på dansk, hvor Karen Blixen i form af Meryl Streep står med bævende stemme og tårerne løbende ned ad kinderne foran gæsterne til Denys begravelse midt i den vilde natur og holder den her tale, begravelsestale.

Karen Blixen_Meryl Streep i Out of Africa: Now take back the soul of Denys George Finch Hatton whom you have shared with us. He brought us joy and we loved him well. He was not a ours. He was not mine...

Pernille Brunse: Denys Finch Hatton er død. Hendes livs største kærlighed. Om hun reagerede, som Meryl Streep gør i filmen, det ved vi ikke. Men vi ved, at hun var dybt ulykkelig over hans død. Og en ulykke kommer sjældent alene. Kaffeplantagen, som Karen Blixen har drevet videre på egen hånd efter skilsmissen med Bror, den skal lukke. Det viser sig, at klimaet overhovedet ikke egner sig til at dyrke kaffe, og på det her tidspunkt har Karen Blixens familie investeret millioner af nutidskroner i den. Men nu er det slut. Derfor beslutter hun sig for at rejse hjem til Danmark. Hun har mistet sit livs største kærlighed. Hun har mistet sit livsprojekt i kaffeplantagen og vender dermed hjem til Rungstedlund tomhændet, bankerot og med knust hjerte. Det er det, som Jakob Malling Lambert kalder for hendes livs forlis i starten af programmet. Men også det forlis, som ifølge Jakob har gjort hende til den forfatter, hun blev. I 1937 udkommer bogen 'Den afrikanske farm', som fortæller om hendes eventyr i Afrika.

Jakob Malling Lambert: Altså, hun skriver et sted i slutningen, nu har jeg det ikke lige ved mig her. Men hun skriver et sted i slutningen af Den afrikanske farm, at alle de uheld hun er ude for, altså alle de [shauwies], som hun kalder det, som altså er det lokale ord for de ulykker, der kan tilståde en. Det kan ikke være så massivt, uden at der må være en mening med det. Der må være et tegn med den ulykke, som jeg oplever nu. Det må der være. Men så kommer det af sig selv, at der også er et svar og det, som hun siger. Det er, som hvis man sidder og spiller kort, og man trækker 13 tilfældige kort op fra bordet, en hånd, som hun kalder det, og hvor at de mennesker, der ikke stiller spørgsmål om et tegn, altså for almene mennesker, der er der ikke... De kan ikke finde på andet end bare at melde pas. Der vil der for det menneske, der stiller spørgsmålet, stirre en deklaration, en stor slem spilleren ind i ansigtet. En storeslem i de kort skriver hun. For den rette spiller, ja, så, så, så, så, så. Det hun beskriver der, det er jo alle de ulykker og alle de uheld og alt det nederlag, som hun har oplevet, hvor hun siger. Jeg må finde et tegn i det her. Der ser hun lige pludselig det her, det er min skæbne. Det er det her, jeg skal forvalte. Og det er jo der, hun bliver forfatter.

Pernille Brunse: Så de 17 år i Afrika ender med... og den ulykke, altså at skulle rejse hjem med en kaffeplantage, der er gået bankerot og et knust hjerte.

Jakob Malling Lambert: Det er historier.

Pernille Brunse: Det er historier.

Jakob Malling Lambert: Det bliver historier.

Pernille Brunse: Er det her så også en bekræftelse på, at ulykkelig kærlighed bare er og bliver den bedste kilde til kreativitet?

Jakob Malling Lambert: Det giver i hvert fald, hvad hedder det, anledning til en hel masse historier og fortællinger, det er der ikke nogen tvivl om. Og det skal så også dertil siges, at hun jo også pletvis var meget lykkelig, som når hun var oppe at flyve med Denys, og når de sad foran skærmen på farmen.

Pernille Brunse: Så både den lykkelige kærlighed og den ulykkelige kærlighed inspirerer til skriveriet. Jakob, tusind, tusind tak for i dag for at holde denne her smukke, smertefulde, livsbekræftende, dramatiske kærlighedshistorie ud for os. Det har været en fornøjelse.

Jakob Malling Lambert: Selv tak. Det var det også for mig.

Pernille Brunse: Karen Blixen og Denys Finch Hatton havde gennem 12 år et forhold til hinanden. De havde helt klart lykkelige stunder. Men for mig virker det dog mest som et ulykkeligt kærlighedsforhold, hvor hun var dybt forelsket i ham og han langt mindre i hende. Ifølge Jakob Malling Lambert, så ønskede Karen Blixen det sådan. Altså at være fri og ikke at gifte sig. Men når jeg tænker på hendes store smerte og ønsket om at beholde barnet, da hun var gravid, så hælder jeg nok mest til, at det her var noget så banalt som en ulykkelig kærlighedshistorie. Men som så også blev inspiration til hendes store forfatterskab. Kærlighedshistorie er produceret af Juul og Brunse for Nationalmuseets mediehus Vores tid redaktør af Rikke Caroline Carlsen. Bag musikken står Lucas Francis Claver og mit navn er Pernille Brunse. Skriv til mig på sociale medier, hvis du har gode ideer til nye kærlighedshistorier eller kommentarer til dem, du har hørt.

Outtro: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus Vores tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier og nyt om episoder fra vores mange podcast.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Kærlighedshistorie S2E3: Karen Blixen og Denys Finch Hatton](#)

Temamusik: Lucas Francis Claver

Produceret af Juul og Brunse for Vores Tid med støtte fra William Demant-fonden, Ingeniør Kaptajn Aage Nielsens Familiefond, Hoffmann og Husmans Fond, Otto Mønstedts Fond, Lemvig-Müller Fonden, Grete og Sigurd Pedersens Fond, Axel Muusfeldts Fond.